

A mindennapi kenyér

»A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma«, így imádkozzuk és bizonyára a mi Urunk nem csupán a test kenyerére gondolt, mert hiszen a Sátánnal szemben idéz az Ótestamentumból: »Nem csak kenyérről él az ember, hanem Isten minden Igéjével is«. A maga fontosságát pedig így fejezi ki: Én vagyok az életnek kenyere; aki hozzám jön, meg nem éhezik«.

Ime, mily nagy gondot fordítunk arra az eledelre, amelyet szánkkal eszünk meg! Napjában háromszor, vagy talán még többször is vesszük magunkhoz a test táplálékát. Hatalmas ipara és intézményei vannak a táplálkozásnak. Igen sok emberről el lehet mondani, hogy nem azért eszik, hogy éljen, hanem azért él, hogy egyék; annyira túltengő az a figyelem, amelyet a testünk táplálására és a kapcsolatos dolgokra fordítunk.

Ha a lélek mindennapi táplálását nézzük, igen fordított aránnyal állunk szemben.

A lélek táplálását nem igen szolgálja más az igehirdetés hallgatásán kívül csak egy könyv, mely gyakran nagyon porlepte, és amit talán régen is láttunk: a Biblia. Egy rossz papírra, apróbetűvel nyomott könyv, amelynek fészlik a füzése. Csak egy könyv, szemben a világszerte előkelő különleges asztalokkal, tálcákkal, szállókkal, éttermekkel, gyárakkal, ültetvényekkel, a munkások seregével, amelyek a föld lakóinak felét teszik ki. Mindez azért, hogy a testnek meglegyen a maga mindennapi kenyere!

El tudná valaki képzelni, mit jelentene az, ha a kétfajta kenyér — a test kenyere és a lélek kenyere — helyet cserélne? Ha egyszerű rozskenyeret ennénk csupán s ezzel szemben minden felesleges erőnket

érdeklődésünket, tehetségünket, pénzünket, embereinket, időnket, amiket most a testi kenyér megszerzésére fordítunk, a lelki kenyér megszerzésére irányítanánk.

Ha így átváltódna az emberek kenyérharca a testi kenyér helyett, a lélek kenyéréért, ha az emberek ugyanannyi erővel küdenének a lélek táplálékának a megszerzéséért is, mint a test táplálékáért, akkor igen nagy változás állana be a mi világunk életében.

Ha így élnénk, amak az lenne az első eredménye, hogy a világot a maga igazi mivoltában látnánk: előkészületnek, nem pedig öröklakásnak. Felismernénk minden földi érték átmeneti jellegét. Meglátnánk, hogy semmi földi cél nem végződik önmagában. Ugy élnénk a földön, mint utasok, akik egy éjjelre megszállnak a vendégfogadóban, de tudják, hogy másnap tovább kell menniök. Ez a világi szempontok teljes forradalmát jelentené.

Ezzel párhuzamosan a másik világ, az örökkévaló élet, a maga igazi örök állandóságában kezdene feltűnni. Látnánk magunkat olyanoknak, amilyenek vagyunk: a halhatatlanság örökösei, nem pedig az idő teremtményei. Isten és Krisztus a legfőbb valóságokká, a menny igazi otthonunkká lenne. Egyetlen egy lelki ékesség felülmúlna értékben a föld minden aranyát. Egy kisgyermekkel szemben gyakorolt egyszerű nyájasság, az alázatos szegényen való segítés nagyobb jelentőségű dolog volna, mint a föld minden dicsősége. Akkor ismernénk fel elsőízben az igazi értékeket és kezdenénk élni maradandó valóságok között.

»Munkálkodjunk azért ne az eledeléért, amely elvész, hanem amely megmarad örökké«.

Gondolatvetés...

Új cím

Még alig múlt két éve, hogy egy magasabb forumtól visszajött a kérvényem, körmondattal körülírva kísértő iratban az indokolás, hogy nem volt benne elég »mértóztassék« és »kegyeskedjék«, így kegyeskedjem azt újra írni. Pedig nem véletlen, vagy feledékenység, hanem céltudatosság iratta velem úgy. Csömört kaptam a sok méltóztasséktól, különösen ha azt is tekintetbe kellett vennem, hogy nem alamizsnát kérnek, hanem: kötelességteljesítést, — mondjuk így: egy hivataltól.

Ma örömmel kiált fel az ember: Istenem, hát mégis, lehetséges, hogy változzanak az idők. — Mint tikkadt virág a hulló esőre, úgy ujjongott fel egy egész ország arra a szóra, amit a Sajtókamara kimondott: Ne legyen többé méltóztassék és kegyeskedjék a hivatalos érintkezésben. — Ezt a hirt nem lehet elcsépelni, ha ismét és ismét betűbe önti is az ember. Olyan jó végig ropogtatni szavankint, hogy érezze az ember, hogy nem álom! Igen, bele kell vinni a köztudatba. Mindent elsőpró jogot kell adni annak, hogy eltűnjenek a régi sallangok, mely nem engedett mást, mint meghuntyázkodást, jogtalanságérzést, gerinctelenséget, hízkelkedést, szolgálalkúséget. Jöjjön új cím, új stílus, új jog a kérvényekbe, a hivatalokba. Erőteljes jelentésű. Tartalmas. Értékjelző. Mindenkit megbecsülő és — magyar!

Istennek hála: Dereng s te boldergabb sorsra érdemes Magyarország, hidd el, — nem lehet akkor eltakarni a reggelt!

Új rang

Mindenki tudja, hogy ember és ember között mindig volt különbség. Lesz is. Legyen is. Mert kell is!

Csak hogy ezt nem a külső, hanem a belső ember határozhatja meg. A régi (szeretném, ha ezt a szót nem kellené többé visszavonni!) rang sallang volt, hivatal, vagy ruha, melyben vagy eltörpült, vagy láthatatlanná is lett: Az Ember, aki életet lett volna hivatva adni annak, amit így tituláltak. Egy-egy nagyságos, vagy méltóságos, méginkább egy kegyelmes ajtó úgy tudott állani, rettegettően adminisztrálni, mint egy alabárdos: Lélek az ajtón se be, se ki! — Lehetetlen volt, hogy magyar ember keze igazán megtalálhassa és megfoghassa magyarosan a másik magyar ember kezét! Hol legyen akkor a nemzet-építés?!

Új rang kell, új viszony, új megbecsülés ember és ember között, amit csak a: *munka adhat!* Amennyire érték a köz, a nemzet számára munkám, annyira legyen én megbecsült. És domborodjék ki munkámból *nevem* (s ne sallangos címem, mint Nagytiszteletű, Nagyságos, vagy Méltóságos úr stb.), — mint *fogalom*. Aki pedig ebbe a nagy nemzeti munkaközösségbe így belépett, — (de csak az! — minden hivatásos naplopó kizárásával!) — az a külső címben hozassék egy nevezőre minden-

kivel egyszerűen csak így: X Y úr. Az az úr, aki dolgozik.

Ujulni akaró magyar élet, vedd föl ezt az új rangot!

Új ember

Az előző tényezők mind egytől függenek: Az új embertől. Az a bizonyos Sajtókamara csak fecské volt a sarjadó magyar tavaszban. De anyag kell az eszméhez, hogy valósággá formálódjék. Ilyenné átalakult új embertípusok kellenek. Frissek és erősek. Testileg-lelkileg egészségesek és lelkiismeretesek. Csak olyanok, akik meg tudják fogni egymás kezét. A civódást szítók még foltnak sem, még házagpótlónak, még átmenetnek sem jók. Fejlődésképes magyarok kellenek, akik áldozattal és munkával és imádsággal élnek és harcolnak és építenek egy új, a minden magyarok magyar országát — olyanná, amilyennek ennek az országnak kell lenni, mely a világtörténelem legbüszkébb jövődjében az új évezred felé meg akarja váltani belépőjegyét, mert úgy érzi, joga is van hozzá!

Nézd meg magad, tagja lehetsz-e ennek az új világnak?

Isten kegyelmén s a magad felelősségén dönts el a kérdést!

kezdeni, ha Isten nem küld. De nagyobb és gyakoribb bűn, hogy küld és nem megyünk: azaz nem halljuk küldetését, mert nem imádkozunk és nem figyeljük szavát. Missziói parancsa — útszélre hullt mag. A lélek egészen üres, minden hiányzik belőle.

2. Nagy akadály a bennünk rejlő, még nem tagadott kényelemszeretet és lustaság. A külmissziót kényelmetlen és fáradságos munkának ismerjük s ezért a tövis nem egy könnyebb szolgálatot kereső lélekben folytatta meg a beléhullt magot.

Az otthontalan Krisztus önmeztartása kell.

3. Összefügg ezzel az az akadály, amit nem egyszer a hitves, család vagy öreg szülők elhagyása s általában a rokoni és itthoni közvetlen kapcsolatok megszakítása jelent. »Eredj ki a te földedből és a te rokonságod közül, és a te atyádnak házából, a földre, melyet én mutatok néked« — mondja nekünk is az Ur, mint hajdan Ábrahámnak (I. Móz. 12:1). Ámde ugyanaz az Ur mondja ezt is: »És, aki elhagyta házait, vagy fiútestvéreit, vagy atyját, vagy anyját, vagy feleségét, vagy gyermekeit, vagy szántóföldjét az én nevemért, mindaz százannyit vészen és örökség szerint nyer örök életet.« (Máté 19:29).

Természetes, hogy a külmissziói hivatás nem jelenti azt, hogy az illetőnek okvetlen egyedülálló, nőtlen, családtalan embernek kell lennie, vagy feleségét, gyermekeit el kellene hagynia. Csaknem minden missziói mezőn vannak már nős emberek, akiknek hitvesük is misszionáriusnő, vagy egyszerűen társuk életét minden szenvedésben, veszélyben, nélkülözésben megosztani tudó hősies, diadalmas asszony. Sőt a gyermekek számára is akad veszélytelen klímájú munkahely vagy azokról a missziói társaság (egy ház) gondoskodik úgy, hogy otthon helyezi el az e célra felállított missziói gyermektelepen intézetben.

4. Másik akadály a horizont hiánya. Csak az előttünk lévő feladatokat látjuk. Nincs kitekintésünk a munka egész mezejére, Isten egész országára. Emberi korlátok közé akarjuk szorítani Isten lelkét.

Istennek egész világ fölötti hatalmát ignoráljuk így s következőképpen nem is vesszük számba, igénybe: az erő lassan emberivé szűkül, a munkánk reménytelenségbe sorvad. Pál apostol soha sem jutott ide.

5. Nincs külmisszió addig, megfeledve a magunk Isten nélkül eltelt életét — nem szívügyünk nekünk a sötéttségben élő népek lelki sötétsége,

A külmisszió akadályai itthon

Misszió nélkül nincs keresztyénység, mert maga a keresztyénység nem egyéb, mint misszió, azaz küldetés Isten országának terjesztésére.

A missziói munkának csak eszköze, hordozója az ember: végzője a Szent Lélek. Kérdés most már, hogy beszélhetünk-e annak akadályairól, amit Ő végez, hiszen »az Ur előtt nincs akadály« (I. Sám. 14:9.). Végső, örök értelemben, kétségtelen a misszió számára akadály nem létezik: Isten győzelme megakadályozhatatlan, bizonyos. Am, mint neve is mutatja (küldetés) a feladat időivé tétetett, emberekhez köttetett. Isten megtehetette volna — szava világteremtő — hogy minden lélek egyszerre meghallja az ő örömmüzenetét, de úgy akarta, hogy mi vigyük el egymáshoz ezt, hogy az Isten nélkül élő, árva és testvértelen szív egyszerre találjon rá az atyára és testvérré.

Ez a külmisszió.

S ennek lehetnek akadályai. Amennyiben, amennyiben része van benne az embernek.

Mik ezek az akadályok?

Talán az, hogy az ember nem képes elhordani a szentséges Istent?

Vagy hogy nem képes önmagában a testvért adni? Valóban egyikre sem lenne képes — magától. *De aki küldött, az nem is magától cselekszik.* A misszióhoz tehát nem kell jószág, képesség, rátermettség, tehetség. A misszióhoz csak engedelmes, Istennek engedelmes ember kell. Mert Isten minden szívet küld s aki igazán engedelmeskedik neki, az mind misszionárius, azaz küldött lesz.

Két dolog következik ebből:

a) Az akadályok egyre mennek vissza: az emberre. Az én a forrása a belső akadályoknak s *emberi* minden külső gát a külmisszió előtt.

b) Misszió és külmisszió, vagy ha tetszik: bel- és külmisszió közt lényegbeli különbség nincs. Éppen ezért a külmisszió az emberben rejlő úgynevezett belső akadályai, egyben a belmisszió az így az egyháznak, annak életfeladatának akadályai is.

Lássuk most már az akadályokat, a fontosabb belsőkön kezdve.

1. Nincs külmisszió, ha nincs kapcsolat Istenrel. Ilyen vállalkozást ember önmagára nem építhet. Embertől eredő küldetésből misszió soha sem lesz. Sőt: bűn missziói munkát

a pogányság legnagyobb szenvedése. Ha nem vesszük fel gondjukat és nem vállaljuk a felelősséget értük. A misszionárius nem egy egészséges orvos, hanem ugyanazon betegségből talpraállt beteg, aki a felismert és megőrzött orvossággal hajol szenvedő társai fölé.

Az Ur Jézust kell követnünk, aki törődött az elveszett századikkal is, sőt éppen affelé hajolt leghamarabb, könyörülő szeretettel.

6. Még egy akadállyal számoljunk le: a külmisszió kétségtelenül koc-

kázat, önmagunk, egész életexiszcenciánk kiszolgáltatása — a bizonytalanra.

Ezt a súlyos akadályt azonban játszva legyőzi a hívő lélek, aki nem csupán ismeri az Ur Jézus mindent kockázatos életét, Pál bizonyosságtételét, hogy »nem bizonytalanra futunk« vagy a Heidelbergi Káté magyarázatát a hitről (21, 27, 28. k.) hanem át is adta magát s szívében a szerencse helyét a Mennyei Atyának.

(Folyt. köv.)

KIE munka lényege

„A párizsi alap“

1855. augusztus 22-ikén a Ker. Ifj. Egyesületek első világkonferenciáján Párizsban a delegátusok meghatározták, mi a KIE mozgalom tulajdonképeni alapvető célja. Ez a meghatározás az úgynevezett *párizsi alap* amelynek érvényét később az 1905-i jubileumi világkonferencia újból ünnepélyesen elismerte, s ez a mai napig változatlanul érvényben is van. Ugy hangzik a meghatározás: A Keresztvény Ifjúsági Egyesületek azokat az ifjakat kísérik összegyűjteni, akik elfogadták Jézus Krisztust a szentírások szerint Urunknak, Istenüknek és Megváltójuknak, rajta vannak, hogy hitükkel és életükkel tanítványokként kövessék őt s igyekezzenek Mesterük birodalmát fiatal emberek között terjeszteni.

Mit jelent ez a párizsi alap?

Először is azt jelenti, hogy a KIE fiatal emberek mozgalma. »Ifjak ifjak által«, barátok barátok által akar megnyerni Krisztus számára. Ha időnként meg is történik benne, hogy előregedett tagok nehezen adják ki kezükből a vezetést fiatalabbnak, vagy túlságosan jól érzik magukat emlékeik folytán az egyesületekben s nagy a számuk és rányomják bélyegüket az egyesületi életre: az hiba és megszüntetendő.

Azt is jelenti a párizsi alap, hogy a KIE munka leglényege és egyetlen helyes módszere szerint: *missziós munka*. Mégpedig: fiatal emberek missziója fiatal emberek között. Minden más munka arravaló csak, hogy ezt a missziós munkát szolgálja és elősegítse. Szociális munkát végezhetnek a tagok, de kell is, hogy végezzenek, hiszen a keresztvény élet: szolgáló élet, a misszionárius legkönnyebben és legközvetlenebbül szolgálataival tehet bizonyosságot afelől, hogy az ő szájából Jézus Krisztus evangéliuma nem pusztán szó, hanem cselekedet, valóság, élet. De ez a szociális munka nem önmagáért

van, hanem a missziónak természetes velejárója.

Harmadsorban azt jelenti a párizsi alap, hogy a KIE-mozgalom laikus jellegű. Tagjai között mindenféle foglalkozású fiatal ember folytathat missziót, természetesen teológusok és lekipásztorok is. Nemcsak azért van ez így, mert Williams György, a mozgalom megindítója történetesen nem volt lelkész, jellegű férfiú... A missziós és ifjúsági jellegből önként következik ez a harmadik-féle jellegzetesség. Igazán KIE tag csak misszionárius lehet, a misszionárius viszont természetesen töretlen talajra előneküldött úttörő. Ezen a talajon pedig a laikusok könnyebben dolgozhatnak, s teológusok is első sorban mint személyiségek érhetnek el eredményt. (Hiszen a fiatal emberek jókora százaléka idegenkedik mindentől, ami templom, istentisztelet, hivatalos jelleg, intézményes egyház.)

Jelenti tehát negyedsorban azt is *egyházközi, nem felekezethez kötött* a párizsi alap, hogy a KIE-munka *vallásos mozgalom*. Történelmi kialakulásában is az, hiszen abban a 12 fiatal emberről álló kis csoportban, amely Williams György vezetésével a legelső Ker. Ifj. Egyesületet Londonban megalakította, négy különböző felekezet volt képviselve. De a történelmi fejlődésnek mélyebb okai vannak a pusztán esetlegességnél. A misszióknak egyenesen feladata, tehát kötelessége, hogy tanítványokká tegyen minden népeket. (Nem szólva arról, hogy Krisztus eme parancsának még két másik, el nem hanyagolható kitétele is van: elmenvén és megkeresztelvén.) A KIE tag csak akkor segíthet segíthet igazán az egyháznak, ha autonóm szervezettel dolgozván, segít neki s az egyház akkor veheti valóban áldásos hasznát ennek a segítségnek, ha egyenesen ő exmittálja mint misszionáló szervét

a KIE-t.

Bár mondatlan benne van már az eddigiekben, említsük meg mégis, hogy a párizsi alap értelmében mozgalmunk *nemzetközi* jellegű is. A világtestvériséget hirdeti és szolgálja is. Ez elvű minden nemzetbeli KIE saját nemzetének a legnagyobb szolgálátot tehetni. (A világháborúban le is vizsgáztatta, egyben azonban igazolta is a KIE-t e tekintetben s erről a mi hadifogjaink is hálás bizonyosságot tehetnek, tettek is.)

Mindebből azt hiszem nyívalóan megtetszik, hogy a párizsi alap csakugyan az, aminek nevezzük: fundamentum. Azért az, mert ha kivesszük a KIE-munka alól, azonnal megszűnik az Keresztvény Ifjúsági Egyesület lenni és egyszerűen csak Ifjúsági Egyesület lesz belőle. Nem is lehet ez másképpen, hiszen voltaképpen nem is párizsi alap ez az alap, hanem amit jelent és hirdet, az egyetlen szegyeletkő, az Ur Jézus Krisztus. (KIE zsebkönyv.)

ISTEN ÉS A BÁLVÁNY

Én, az Ur, vagyok a te Istened... Ne legyenek néked idegen isteneid én előttem. Ne csinálj magadnak faragott képet és semmi hasonlót azokhoz, melyek fenn az égben, vagy lenn a földön, vagy amellyek a vizekben, a föld alatt vannak. Ne imádd és ne tiszteld azokat, mert én, az Ur, a te istened, féltőn szerető Istened vagyok aki megbüntetem az atyák vétkeit a fiakban harmad és negyed izig, akik engem gyűlölnék. II. Móz. 20:2-3.

Mert a nemzeteknek minden istene bálvány, az Ur pedig egeket alkotott. Zsolt. 96:5.

A bálványoknak áldozott hús megévése tekintetében tehát tudjuk, hogy nincs bálvány a világon és nincs más Isten, csak az egy. I. Kor. 8:4.

Nekünk mégis csak egy Istenünk van, az Atya, akiből van a mindenség és mi az ő számára; és egy Ur, a Jézus Krisztus, aki által van a mindenség és mi ő általa. I. Kor. 8:6.

Akkor azt mondta Jézus: Távozz tőlem Sátán, mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd és csak neki szolgálj! Máté 4:10.

Öljétek meg tehát tagjaitokat, melyek a földre valók: a paráznaságot, bűnöságot, gonosz kívánságot és kapzsiságot, ami bálványimádás. Ezek miatt jön el az Isten haragja az engedetlenség fiaira. Kol. 3:5, 6.

Ifjúsági nap Sártón

Mint az elmúlt évben, úgy ebben az évben is megrendezzük Sártón, az algyői Tisza-híd közelében ifjúsági napunkat folyó hó 20-án, István király napján. Erre az alkalomra szeretettel hívjuk meg a Leányegyesületek és a KIE minden egyes tagját. Ennek az ifjúsági napnak az ad jelentőséget, hogy részt vesznek rajta a makói, szegedi szentesi KIE és a Leányegyesületek is. Ezzel a találkozóval a testvéri közösséget szeretnénk elmélyíteni az egyesületek között, mert meg vagyunk győződve, hogy a mai gyűlölködő és háborgó világban csak úgy tudjuk Isten ügyét szolgálni, ha mi magunk között próbáljuk élni és ápolni ezt a testvériséget.

Az ifjúsági nap programja: Reggel 9 órakor istentisztelet. 10 órakor

bibliakör (csoporthoz) »Keresztyén magyarság«. 11 órakor előadás: »A magyarság hivatása«. 12 óra után ebéd, utána játék, fürdés, csónakázás. 5 órakor záróáhitat.

Utazás: Sártót meg lehet közeli vonaton és kerékpárral. A vonat reggel indul 6 óra 47 perckor, Sártóra érkezik 7 óra 09 perckor. A kerékpárosok reggel 6 órakor indulnak a Református Otthon udvaráról.

Mit kell hozni: Mindenki hozzon bibliát, fürdőruhát és egy napi élelmet, (fényképezőgép.)

Reméljük, hogy szép számmal gyülekeznek össze erre a találkozóra és Isten gazdag áldása lesz együttlétünkön. Szeretettel hívunk azért mindenkit. *Jöjj el, hívd a barátodat is.*

Leányegyesület és KIE vezetősége.

HIREK

— Az Otthon újság számait a jövőben katonai szolgáltra bevont tagjainknak is megküldjük, hogy velük ezáltal is fenntartsuk a kapcsolatot.

— Bevonult tagjaink a következők: Molnár Sámuel és Varga János alelnökök, Kovács László főpenztáros, a tisztikar többi tagjai közül: ifj. Dr. Csáky Lajos, Csáky István, Kiss Károly, ifj. Nagy Rébék Sándor, Nagy Rébék Ferenc, Szabó Ferenc, Deák Imre, Greguss István, Nagy Endre, Zoltán Gábor, Zoltán Béla, Pécsi Imre.

— Eljegyzés. Örömmel jelentjük olvasóinknak, hogy Dura Béla tisztikarunk tagja és Dobos Mancsi a tanzáni lánykör tagja eljegyezték egymást. Ezúton is gratulálunk.

— Adomány. Tóth Mária leánykört vezető a susáni ovodához ovónővé történt megválasztása alkalmából 5 pengőt adományozott az Otthon házálapjára, mely összegért ezúton is köszönetet mondunk.

Személyi hír. Mint örömmel értesülünk, ifj. Benke Imre jelenleg Budapesten dolgozó tagtestvérünket a Hungaria exportosztályához tisztviselővé nevezték ki. Mindannyiunkat örömmel tölt el Benke Imrének ez a kitüntetése, mert akik ismerjük, tudjuk, hogy alapos kereskedelmi és közigazgatási felkészültsége és szorgalmas munkája volt az egyedüli eszköz, amivel eddigi eredményeit elérte. Pályájának ennél az állomásánál gratulálunk és további előrehaladást kívánunk.

— Augusztus 20-án Sártóra randulunk ki.

— Eljegyzési hír. Kissé elkésve adunk hírt Győri Pál, egyesületünk volt ügyvezető titkáranak és Olasz Juszti testvéreinknek eljegyzéséről. Ezt az alkalmat használjuk fel arra, hogy életükre áldást kívánjunk.

— Kirándulás. Augusztus 11-én, vasárnap egésznapos kirándulást rendezett a Kie a leányegyesülettel együtt Kakasszékfürdőre. A kiránduláson kb. 25–30-an vettek részt. A kirándulás jól sikerült, amit bizonyít az is, hogy mindenki a karján és a hátán legalább egy hétig tartó kellemes emlékekkel tért haza.

— Augusztus 18-án, vasárnap Mártélyra lesz kirándulás a Szücs tanyához. Indulás kerékpáron az Otthonból, vagy a reggeli vonattal.

— Konferenciái hírek. Közljük kedves tagjainkkal, hogy augusztus 17–24. között Dunavescén országos KIE vezetőképző konferencia lesz. Résztvételi díj naponként 2 pengő. Jelenkezési költség nincs. Az utazásra vasuti kedvezményt adnak.

— Augusztus 16-tól szeptember 2-ig országos földműves Kie konferencia lesz Balatonszárszón. Résztvételi díj az egész időre 13 pengő. Aki az egész konferencián résztvesz, 50 százalékos balatoni utazási kedvezményt kap.

»OTTHON«

Kiadja a Református Keresztyén Ifjúsági Egyesület, Hódmezővásárhely.

Készült a felelős szerkesztő és kiadó: Ifj. Dura Lajos könyvnyomdájában.

I G E

Jézus és az örvendezők

Ján. 2: 1–12.

Jézus elfogadja a meghívást a lakodalomba. Gyakrabban tartózkodott ugyan a nyomorultak, betegek, szomorkodók között, de csak azért, mert az ilyenek rendszerint jobban érzik, hogy megváltóra van szükségük. Jézus a lakodalomba is szívesen megy — ha hívják. Neki nincs ellenére az öröm, különösen az olyan öröm, ahol az emberek Vele együtt akarnak örüvendezni. Nem idegenkedik ő a lakodalmi örömtől, sőt, amikor képeket keresett, amelyekben a maga lényét ki akarta ábrázolni az emberek előtt, az egyik kép éppen a vőlegényé volt, akinek jelenlétében nem lehet szomorkodni (Máté 9:15). S mikor az üdvösséget akarta érzékelteni a király fiának mennyegzőjéről mondott példázatot. (Máté 22.)

De ha Jézus megjelenik az örvendezők között, ott Ur is akar lenni. Nem a fal mellé feküdni — mint a népmesében, — hogy megrugdalják a táncolók, hanem a főhelyen ülni és intézkedni. Még az anyjától sem hagyja magát igazgattatni. A lakodalomban is úgy kell történnie mindennek, ahogy ő akarja. (Talán azért hívják meg ma kevés olyan helyre az Urat, ahol örvendezés van!)

És Jézus Bora jobb, mint az embereké. Ő igazabb örömet ad, mint a világ adhat. Aki részt kap belőle, csodálkozva mondja: milyen jó! Ha ilyen öröm is van, miért töltöttem meg magam azzal az alábbvalóval!

Ha ihatom abból a borból, amit Jézus tartogat számomra, miért élek a világ borával, mely nincs olyan jó, mint Krisztusé. Ha Jézus azt akarja, hogy örüljek az életnek maradéknélkül, minden csalódás és kiábrándulás nélkül, akkor miért kergetek délibabot hiú és gyorsan tovatűnő örömek után, amelyek csak keserűvé teszik utána az életemet?

Jézus örömet akar adni az ember számára. Azért változtatja borrá a vizet. Azért akar tisztább és jobb bort adni a világ boránál.

Ki kóstolta már közülünk a Jézus borát?